

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

ROK 26.

CZĘŚĆ LII.

PETERSBURG.

W Drukarni Wojennej.

1855.

TYGODNIK

PETERSBURSKI.

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI** i **PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Ekspedycji Gazeł Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena **ROCZNA** w Rosyji

z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; **POŁROCZNA** 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{5}{17}$ LIPCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{4}{16}$ LIPCA.

Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale Wojskowości, z dnia 25 Czerwca, zmarły Dowódca 1 brygady 14 dywizyi pieszej Jenerał-major *Timofiejew I*, wykreslony zostaje ze spisów; — 26 Czerwca, mianowani Dowódcami pułkami: Witebskim strzelców, Podpułkownik Połockiego rezerwowego pułku strzelców *Alenicz* i rezerwowym pułkiem strzelców 13 dywizyi pieszej, Podpułkownik 6 rezerwowego bataljonu Ochotskiego pułku strzelców baron *Bilski*; Prezes Kancellaryi Granicznej, Pułkownik *Gedeonow*, pełniący obowiązki Pomocnika Zarządzającego korpusem Granicznym; — Dymisyonowany z Armii, Jenerał-major *Nosow*, przyjęty zostaje do służby na Dowódcę 2 brygady, 2 dywizyi pieszej.

— Przez Dyplomata CESARSKIE, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klasy, 15 Czerwca, Zostający w rozporządzeniu Głównodowodzącego Armią południową i siłami lądowymi i morskimi w Krymie, Jenerał-Adjutanta *Gorczakowa*, Jenerał-porucznik *Chrulew*, w nagrodę świetnego mężstwa i biegłości, okazanej w odparciu szturm, przypuszczonego w dniu 6 (18) tegoż miesiąca do części Sewastopolskich fortyfikacyj, których obrona jest mu powierzona, i 5 Czerwca, Pochodny Ataman pułków kozackich 1 Oddziału linii nadbrzeżnej Azowskiego morza, Jenerał-porucznik *Krasnow*, za osobliwe mężstwo i trafność w rozporządzeniach, okazane przy odparciu 22 Maja b. r. nieprzyjacielskiego napadu na miasto Taganrog; — Św. Anny 1 klasy z koroną, 15 Czerwca, Dowódca 1 brygady 5 dywizyi pieszej Jenerał-major *Jucharin I*; Św. Anny 1 klasy, Dowódca 1 brygady 4 dywizyi floty Kontr-admirał *Panfilow* i 5 tegoż m. Wojenny Gubernator miasta Smoleńska i Smoleński Cywilny Guber-

nator Jenerał-major *Achwerdow*; — Św. Stanisława 1 klasy, 14 Czerwca, Rzeczywisty Radzca Stanu *Glinka*.

— P. Minister Sprawiedliwości oznajmił Rządzącemu Senatowi z dnia 4 Czerwca r. b. że Wielki Xiążę Oldenburgski nadał tytuł «Wysokości» tym Członkom Wielkoxiążącej Oldenburgskiej familii, którzy nie pochodzą od Panującego Wielkiego Xięcia, albo Jego Następcy. N. CESARZ Jmć raczył zezwolić na przyjęcie pomienionego tytułu przez dzieci JEJEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI XIĄŻĘCIA PIOTRA syna Jerzego OLDENBURGSKIEGO.

W *Pszczole Północnej* czytamy następny artykuł, pod tytułem:

Szczegół z życia zeszłego w Bogu CESARZA MIKOŁAJA PAWŁOWICZA. ()*

W roku 1853, w końcu miesiąca Lipca, CESARZ MIKOŁAJ PAWŁOWICZ, przejeżdżając po Angielskim nadbrzeżu w Petersburgu, nieopodal od Nikołajewskiego mostu, spotkał woz pogrzebowy z trumną. Nikt nie przeprowadzał tej trumny, z boku siedł tylko posługacz lazaretowy z xiążką w ręku. CESARZ, zatrzymawszy się przy moście, przywołał posługacza i zapytał kogo chowają? posługacz odpowiedział: «urzędnika ze szpitalu.» CESARZ wysiadł z powozu, zdjął kask, przeżegnał się i poszedł za trumną. Za CESARZEM zebrał się tłum ludu i siedł za NIM. CESARZ, przeprowadziwszy wóz grobowy przez Nikołajewski most, przeżegnał się, włożył kask i zwróciwszy się ku ludowi, powiedział: «Teraz, proszę was panowie, żebyście wypełnili obowiązek «chrześcijański i przeprowadzili nieboszczyka.»

NOWINY Z KRYMU.

I.

Jenerał-Adjutant Xiążę *Gorczakow* donosi przez telegraf, że od 22 po 25 Czerwca wieczor, pod Sewastopolem nie nie zaszło ważnego. Od 20 po 24 Czerwca nieprzyjaciel

(*) Udzielono przez naocznego świadka.

znowu bombardował Jeniczesk i usiłował zniszczyć tam przeprawę na promie; zamach ten był odbity, a wystrzały żadnej nie zrzędziły nam szkody.

II.

W przysłanym od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczałowa*, peryodycznym dzienniku zawierają się szczegóły oblężniczych robót pod Sewastopolem, częścią już wiadome z depeszy telegraficznych z dnia 15, 17, 22 i 25 Czerwca, mianowicie:

Od 15 po 24 Czerwca nieprzyjaciół przeciw prawemu skrzydłu Sewastopolskiej obronnej linii posuwał dalej roboty umacniając swe transeje, wyprowadził podstęp od Kilen-Balki ku drugiemu bastjonowi, urządził baterią poniżej dawnej Kamczatskiej lunety, zajął sztucernikami wklęsłą transeję na pochyłości Zielonej Góry i przerznął kilka ambrazur dla działania na kąt wklęsły 3 bastjonu.

Na przeciw prawego naszego skrzydła oblegający powoli posuwa się na przód od byłych łożamentów około smętara, połączył transeję kotłowniny przed 4 bastjonem i nieprzesławał kiedy niekiedy działać przeciw tetu ostatniemu wybuchami i kamieniorzutnemi fugasami, bez najmniejszej, zresztą, dla nas szkody.

Przez cały ten czas artylleryjski i sztuczny ogień nieprzyjaciela był słaby i strata garnizonu nieznaczna.

W Sewastopolu pilnie naprawiały się wszystkie uszkodzenia i urządziły się nowe silne środki obrony, tak na przodzie, jak i z tyłu obecnych warowni. Artyllerya nasza z wielkim skutkiem działała na nieprzyjacielskie roboty i baterie.

Z lewego naszego skrzydła odebrano wiadomość, że 30.000-czny korpus, złożony z piechoty i jazdy, stoi obozem pod wsią Czorgun.

Odebrana w tej chwili (2 Lipca) depeszą telegraficzną z dnia 28 Czerwca, Jenerał-adjutant Xięże *Gorczałow* donosi, że od 27 Czerwca nieprzyjaciół ponowił kanonadę, ale nie ogólną, tylko częściową, i najbardziej, od czasu do czasu, przeciw 3-mu i 4-mu bastjonom.

Z Jeniczeska nowych wiadomości jeszcze nie ma.

Na innych punktach Krymskiego półwyspu nie godnego uwagi nie zaszło.

III.

W tej chwili (3 Lipca) odebrano od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczałowa* następną depeszę telegraficzną z dnia 29 Czerwca:

«Nieprzyjaciół natężonej kanonady nie ponawia.

«Wczora, o godzinie 8 wieczor, ku powszechnemu ubolewaniu, Admirał *Nachimow* odniósł ciężką ranę.

«Do dalszego rozrządzenia, pełnienie obowiązków: Pomocnika Naczelnika garnizonu w wydziale Marynarki, Wojennego Gubernatora Sewastopolu i Dowodcy portu, poleciłem Kontradmirałowi *Panfilow*».

IV.

Jenerał-Adjutant Xięże *Gorczałow*, z dnia 30 Czerwca przesyła następującą telegraficzną depeszę:

«Ogień nieprzyjaciela przeciw Sewastopolowi jest słaby; w nocy oblegający wrzucili do miasta mnóstwo bomb. Na innych punktach półwyspu nic nowego nie zaszło.

«Dzisiejszego dnia, ku powszechnemu żalowi, zmarł Admirał *Nachimow*».

(*Ruski Inwalid.*)

OGŁOSZENIA

Od S.-Petersburskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora.

I.

N. CESARZOWA JMC ALEXANDRA FEODOROWNA nie życzy iżby Jej rocznica urodzin była obchodzona. W skutek tego N. CESARZ JMC raczy rozkazać, iżby spacer publiczny na wyspach Jelagina i Kamiennym miał miejsce; bez iluminacji i fajerwerku, zamiast 1 Lipca, 22 tego miesiąca, w rocznicę urodzin N. CESARZOWEJ JMC MARYI ALEXANDROWNY.

25 Czerwca 1855 roku.

II.

W ciągu dnia 26 Czerwca, we flocie nieprzyjacielskiej, pozostającej w dotychczasowym położeniu, żadne poruszenia nie miały miejsca.

27 Czerwca 1855 roku.

III.

W ciągu dnia 27 Czerwca flotta nieprzyjacielska nie zmieniła swego położenia i żadnych w niej nie zaszło poruszeń.

28 Czerwca 1855 r.

IV.

W ciągu dnia 28 Czerwca flotta nieprzyjacielska została w dotychczasowym położeniu. Wieczorem przybyły z morza i przyłączyły się do eskadry, stojącej na stronie północnej, 3 śrubowe okręty, 1 śrubowa fregata, 4 śrubowe kanonjerskie szalupy i 3 transporta.

29 Czerwca, 1855 r.

V.

W ciągu dnia 29 Czerwca na nieprzyjacielskiej flocie żadna nie zaszła zmiana. Zrana, wiosłowe statki odbywały ćwiczenia strzelając do celu kulami.

30 Czerwca 1855 roku.

VI.

Pełniący obowiązki Kronstadtskiego Wojennego Gubernatora, Jenerał Inżynierów *Dehn*, doniósł przez telegraf, że cała flotta nieprzyjacielska, stojąca w widoku Kronstadtu, 2 bież. Lipca o godzinie 10 rano, zdjęła się z kotwicy i poszła na morze.

Nieprzyjacielska flotta stanęła na kotwicy z zachodniej strony latarni morskiej Tolbuchina. Od niej oddzieliły się dwa okręty z których jeden admirałski, 3 statki parowe i 2 okręty kupieckie, i odeszły na morze.

2 Lipca 1855 r.

VII.

Telegraficzna depesza, wysłana za Najwyższym rozkazem z Alexandryi, dziś, o godzinie wpół do 8 wieczorem, donosi: «Nieprzyjacielska flotta, odpłynawszy o 7 mil na zachód od Tolbuchina latarni morskiej, zatrzymała się w liczbie 11

okrętów, 2 fregat, 10 szalup kanonijerskich, 3 statków parowych, 2 okrętów kupieckich.

Pozostałe 5 okrętów, 1 fregata, 2 statki parowe, 6 szalup kanonijerskich, 4 bombardy i 3 kupieckie okręty, poszły na morze, w tej liczbie okręt admirałski *Wellington*. Jeden z pozostałych okrętów stoi o dwie mile od latarni morskiej Tołbuchina.

2 Lipca 1855 r.

Podpisał: Jenerał-Adjutant Ignatjew.

List z Helsingfors, 26 Czerwca (8 Lipca), daje następne szczegóły o spustoszeniach, popełnionych przez sprzymierzeńców, w spokojnych miastach pobrzeża Finlandyi:

«Lowisa jest piękne małe miasto, położone na brzegach zatoki o 15 mil niemieckich od Helsingfors, a o 10 od Friedrichshamm w gubernii Nyland'skiej. Założone w 1745, odebrało w 1752 nazwanie Lowisa, od imienia panującej wtedy Królowej Szwedzkiej. Kwitnęło swym przemysłem, szczególnie handlem soli, kiedy wybuchnęła anglo-francuzka wojna za sprawę cywilizacyi i ludzkości. W ujściu jego portu, miałkiego i najeżonego skałami, o 1½ mili od miasta, znajdował się mały fort Swartholm, świeżo i zupełnie opuszczony. Lowisa nie miała żadnego garnizonu prócz kilku kozaków, strzegących wybrzeża.

«23 Czerwca (5 Lipca), statki nieprzyjacielskie ukazały się przed Swartholm; sześć szalup zbrojnych oddzieliły się od nich, i posunęły na miasto. Nieprzyjaciel zaczął od puszczenia rac kongrewskich i wysadził 100 ludzi, którzy poszli wyłamywać drzwi i okna w magazynie próżnym, położonym nieopodal od przystani. W kilka godzin po powrocie szalup do Swartholm, całe miasto Lowisa stało się pastwą powszechnego pożaru. Wtedy nieprzyjaciel zaczął wysadzać na powietrze fortyfikacye Swartholmu.

«Takie są czyny, których się dopuszcza flotta, wojująca za wolność Europy i cywilizacyą powszechną! W 1855, jak i w 1854 roznosi ona pożogę i zniszczenie po spokojnych miastach, gdzie niemasz nawet składów drzewa okrętowego i smoły!

«Wezora, 25 Czerwca (7 Lipca) nieprzyjaciel posuwał dalej swoje dzieło podpalania. Podłożył ogień pod domy Swartholmu i powysadzał na powietrze opuszczone warownie.

«Tegoż dnia Anglicy zwrócili swój ogień na Nystad, inne miasto otwarte i spokojne Finlandyi. Biedna jedna kobieta i starzec zostali zabici.

«Postylion przybyły tu z Lowisa, nie mógł prawie wstrzymać łez przy opowiadaniu co widział. Dwa tysiące ludzi błakało się dokoła rozwalin tego miasta, wilią jeszcze kwitnącego, lub pomiędzy dymiącemi jeszcze zgłiszczami swych domów. Bez chleba, bez dachu, zaledwo odziani, wznosili do Nieba, w niemej modlitwie, swe oczy splakane. Piękna ich świątynia, też obrócona w perzynę.

«Anglicy, (kończy korespondent), będą może utrzymywali, że nie chcieli spalić Lowisy; dla czegoż więc rzucali na

miasto racę kongrewskie, które musiały koniecznie pożar sprawić?»

— Gazeta *Kaukaz* donosi, że 8 Czerwca sławny Karawanseraj (gospoda) w Tyflisie, zwana Arcruni, położona tuż przy Syońskiej katedrze, stała się pastwą pożaru, który trwał przez dzień cały.

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 24 Czerwca pozostało chorych 200 — w ciągu doby zachorow. 22 — wyzdr. 8 — umarło 15 — po 25 Czerwca pozostało chorych 199.

W ciągu doby zachor. 47 — wyzdr. 11 — umarło 14 — po 26 Czerwca pozostało chorych 221.

W ciągu doby zachor. 32 — wyzdr. 6 — umarło 20 — po 28 Czerwca pozostało chorych 251.

W ciągu doby zachor. 35 — wyzdr. 10 — umarło 25 — po 29 Czerwca pozostało chorych 251.

W ciągu doby zachor. 45 — wyzdr. 10 — umarło 13 — po 30 Czerwca pozostało chorych 273.

W ciągu doby zachor. 49 — wyzdr. 33 — umarło 12 — po 1 Lipca pozostało chorych 277.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Times donosi, że jenerał Simpson został ostatecznie mianowany Dowodzą armii Krymskiej; jenerał Knollys, dowodzący obozem pod Aldershot, mianowany Naczelnikiem Sztabu, pułkownik Packenham adjutantem jeneralnym. Pułkownik Markham, z armii Indyjskiej, który sobie zjednał znakomite imię, otrzymał dowództwo dywizyi.

— Piszą z Konstantynopola do *Journal de Francfort*, 21 Czerwca, że fatalność zdaje się ciążyć na legii anglo-tureckiej. Cholera wybuchnęła w obozie poza Buyukdere i Rząd turecki uznał koniecznym zatrzymać jeszcze w Stambule resztę 10,000 ludzi, które miał dostarczyć anglikom.

— Podług wiadomości odebranych ze Stambułu w Marsylii, rossyjanie gotowali się do zaatakowania Eupatoryi.

— 19 Czerwca, na wezwanie Ministra Wojny, odbyła się Rada wojenna nadzwyczajna, wyłącznie w przedmiocie położenia armii Anatolijskiej. Pułkownik Williams, wskazany przez lorda Redcliffe, jako jedyny do zreorganizowania tej armii, i awansowany z tego powodu na Jenerała, nie otrzymał wypadków, których można było oczekiwać po tym tak bardzo zalecanym oficerze. Wypadek obrad niewiadomy; zauważano tylko że Reszid-pasza nie znajdował się na posiedzeniu.

Triest, 3 Lipca. (Telegraf.) Pakiebot pocztowy Wschodni przywiózł wiadomości ze Stambułu z dnia 25 Czerwca. Aali-pasza wilią dnia tego, objął godność Wielkiego Wezyra w skutek Sułtańskiego *Hatu*. — Wielki pożar zniszczył cały jeden kwartał Konstantynopolu; zgorzało do 1,500 domostw; cholera panowała szczególnie w obozie pułkownika angielskiego Vivian. (P. P.)

NIEMCY.

AUSTRYA. Piszą z Wiednia, 27 Czerwca, do gazety Angsburskiej: Żołnierze uwolnieni do domów z bataljonów piechoty i depo, kwaterujących w Czechach, Morawii i Galicyi, wracają do siebie w tak wielkiej liczbie, iż dyrekcyja drogi żelaznej północnej musiała urządzić dla nich umyślnie pociągi. Okoliczność, że zostały rozpuszczone bataljony depo, prawdziwe rozsądni pułkowi, jest skazówką, że Rząd nie myśli o rychlem nanowo uorganizowaniu zmniejszonych oddziałów.

— *Gazeta Presse Wiedeńska* pisze, iż słyhać, że lord Westmoreland może wcale nie wrócić do Wiednia i że nastąpi tam po nim lord Elliot, bliski krewny lorda Johna Russella.

PRUSSY. *Gazeta Kolońska* donosi, że Sekretarz Konsulatu Angielskiego w tém mieście, został wypuszczony na porękę od 500 talarów, którą dał za nim Konsul, z rozkazu swego Rządu. (G. P.)

ANGLIJA.

LONDYN, 30 Czerwca. W Izbie Gmin, na wczorajszym posiedzeniu, P. H. Baillie zapytywał Pierwszego Ministra, czy Rząd odebrał jakie wiadomości z powodu zachowania się wojsk Austriackich w Xięstwach nad-Dunajskich, i czy nie znajduje przeszkód do złożenia papierów, dotyczących się tego przedmiotu.

Lord Palmerston odpowiedział, iż uznaje właściwszém nie udzielać Izbie takowych papierów.

W odpowiedzi lordowi *Grosvenor* tenże Minister rzekł, że, co do mniemanej prośby lorda Raglan o dymisy, Rządowi wiadomo było to tylko, iż Wódz naczelny był mocno chory, lecz że za przyszłym do zdrowia miał znowu objąć dowództwo nad armiją. (Nazajutrz przyszła wiadomość o zgonie lorda Raglan.)

P. *Keyley* uskarżał się na mianowanie lorda Canning Wielkorządcą Indyj, kiedy lord Elgin, który był Wielkorządcą Kanady i Jamaiki, mógłby był świetnie zająć to stanowisko.

Lord Palmerston: «Wielkorządcą Indyj mianowany jest przez Koronę, na przedstawienie Rady Dyrektorów Kompanii. Rada ta podała lorda Canning, i wybór jej padł na człowieka, którego energija i zdolności są niezaprzeczane. (Brawo.) Jeżeliby twierdzenie potrzebowało dowodów, powiedziałbym, że lord Derby miał tak wysokie mniemanie o lordzie Canning, iż chciał mu powierzyć wydział Spraw Zagranicznych w Gabinetcie, którego był Pierwszym Ministrem.» (Brawo.)

P. *French* zapytuje, czy Rząd odebrał wiadomości o działaniach na Bałtyku i czy zamierza przyprowadzić do skutku wynalazek lorda Dundonald, mający na celu zniszczenie fortec rosyjskich na tém morzu.

Sir C. Wood «Rząd odebrał dziś jeszcze depeszę z Gdańska donoszącą, że Admirał Seymour został lekko ranny w pewnym wypadku, którego natura nie jest w depeszy objaśniona.»

Co do projektów lorda Dundonald Rząd nie myśli przeprowadzać ich do skutku.

Zapewniają, że część legii zagranicznej, która się organizuje i ćwiczy w Shorncliffe, będzie już gotową 20 Lipca do zabrania się na okręty częścią na morze Bałtyckie a częścią do Krymu.

— P. Fitz Roy James-Henry Sommerset, pierwszy baron Raglan, (tytuł utworzony przy wyniesieniu go na godność Para połączonych Królestw w roku 1852) był dziewiątym synem piątego z rządu Xięcia of Beaufort.

Urodzony w roku 1788 wszedł do wojska w roku 1804 w stopniu korneta, do pułku 4 dragonów, a w 1854 mianowany Feldmarszałkiem. Był adjutantem i Sekretarzem wojennym Xięcia Wellingtona, mianowicie pod Waterloo, gdzie stracił rękę.

Był urzędnikiem Poselstwa w Turcyi w 1807, Sekretarzem Poselstwa w Paryżu w 1814, a Ministrem Pelnomoc-

nym od Stycznia po Marzec 1815; znowu Sekretarzem Poselstwa w Paryżu od 1816 po 1819; w 1822 był posyłany do Wiednia i Werony, w 1826 do Petersburga, a w 1825 w Poselstwie nadzwyczajném do Madrytu.

P. Fitz Roy Sommerset był też po kolei Sekretarzem Wielkiego Mistrza Artylleryi od 1819 po 1827, Sekretarzem Gabinetowym wojennym Naczelnego wodza armii od Sierpnia 1827 po Wrzesień 1852; wyniesiony na godność parowską wprędce po zgonie Xięcia Wellingtona i zarazem (we Wrześniu 1852) mianowany Wielkim Mistrzem Artylleryi.

Zostawuje syna jedynaka Richarda-Henryka Fitz Roy dziś lorda Raglan, urodzonego w Paryżu, w roku 1817.

Londyn, 2 Lipca. Demonstracye ludu przeciw osobom spacerującym w Hyde-Park, ponowiły się w przeszłą Niedzielę, lecz były poskromione przez policją z największą surowością.

— Gazety angielskie nieprzestają napełniać się artykułami o przygodzie jaka spotkała w Hango szalupę statku parowego *the Cossack*. Wszakże opinija publiczna znacznie się w tym przedmiocie zmodyfikowała. *The Press* zrzuca całą winę na kapitana Fanshawe i domaga się iżby był pod sąd oddany.

Londyn, 2 Lipca, wieczor. (Przez telegraf.) Na dzisiejszym posiedzeniu w obu Izbach Parlamentu Ministrowie odczytali Poselstwo Królowej, w którym, po wykazaniu zasług zmarłego lorda Raglan, wyrażone jest żądanie, iżby pamięć ich była uwieczniona stosowną uchiwałą Reprezentacyi Narodowej.

Lord Grosvenor, oświadczył, wśród powszechnych oklasków, iż cofa swój bill o ściślejszém święceniu Niedzieli.

— Podług wiadomości z Chin, rozeszła się pogłoska, potrzebująca wszakże potwierdzenia, o zgonie Cesarza Chińskiego Hien-Fung.

Londyn, 3 Lipca. Zdaje się rzeczą pewną, że Wodzem naczelnym armii Krymskiej pozostanie jenerał Simpson, albowiem jenerał Brown, który, ze starszeństwa, miałby ku temu prawo, musi wracać do Anglii dla poratowania zdrowia.

— Podług *Morning Advertiser* lord Elgin dla tego nie został mianowany Wielkorządcą Indyj, że ma zająć posadę poselską w Stambule, na miejscu lorda Redcliffe.

Londyn, 3 Lipca, wieczor. (Telegraf.) Na dzisiejszym posiedzeniu obie Izby Parlamentu przyjęły jednomyślnie przez okrzyknienie, propozycją zawartą w poselstwie Królowej, o daniu publicznego dowodu wdzięczności narodowej za zasługi lorda Roglan.

Parlament uchwalił dla wdowy zesłego naczelnego Wodza armii Krymskiej, 1000 funtów sterl. pensyi dożywotniej, a dla syna jego 2,000 funt. sterl. takiejże pensyi, mającej przejść na potomstwo po jego zgonie. (Ztąd widać że depesza Berlińska błędnie doniosła, jakoby rozbiór tego przedmiotu został odroczony).

— Na Gieldzie 3 Lipca, o godz. 3 po południu Konsolidy 91 $\frac{3}{4}$.

Londyn, 4 Lipca zrana. (Taż drogą.) Wczora Parlament zajmował się wnioskiem Rządowym we względzie pensyi dla rodziny lorda Raglan. (Patrz wyżej.)

— Na Gieldzie 2 Lipca, o godz. 3 po południu, Konsolidy 90 $\frac{3}{4}$.—3 Lipca, Konsolidy 91 $\frac{3}{4}$.

— Wszystkie gazety angielskie zgodnie oddają hołd winy pamięci zmarłego Feldmarszałka. Nie wynosząc go na wysokość wielkich wodzów historycznych, przyznają mu niezachwiane męztwo i przymioty, które stanowią walecznego

Żołnierza i dobrego obywatela. *Times*, który tak ostro krytykował go za życia, oddaje mu dziś tę słuszość, iż był to człowiek najdolniejszy do utrzymania, i na polu bitwy i w obradach, przymierza między dwoma wielkimi narodami jak Francya i Anglija.

— *Times* z dnia 2 Lipca, czyni następne uwagi nad nową demonstracją ludu w Hyde-Park, z powodu billu o ścisłjszym święceniu Niedzieli:

«Zaprawdę, mamy dość kłopotów zewnątrz, ażebyśmy sami sobie tworzyli nowe, wewnątrz kraju. Wczora po południu, grózne zaburzenia powtórzyły się w Hyde-Park i, co najsmutniejsza, dziewięć dziesiątych oświeconej ludności wyznają swe sympatyje ku sprawcom rozruchów. Powodem do zgromadzenia się był, jak wiadomo, śmieszny i niedorzeczny projekt prawa o ścisłjszym święceniu Niedzieli, podany przez lorda Roberta Grosvenor. Wypadek był taki, jakiego należało się spodziewać. Hyde-Park przepełnił się niezliczonym tłumem, protestującym przeciw bardzo małej mniejszości, usiłującej narzucić wszystkim swoje oswiata bigoterya. Niebyła to wcale burda ulicznej chałasty. Większa część osób zgromadzonych była czysto ubrana w świąteczne suknie i złożona z tej znanej publiczności, która zwykła w dni niedzielne, spokojnie i przyzwoicie rozsypywać się po okolicach Hampstead, Wimbledon, i t. d. dla użycia przechadzki i świeżego powietrza. Za każdym przejeżdżającym powozem zgromadzenie wykrzykiwało do osób w nich siedzących, iżby «sły święcić dzień święty w kościele.» Zaledwo dały się słyszeć takie okrzyki, kiedy policyanci, którzy się trzymali zczajeni w liczbie około 600, wpadli tak gwałtownie na zebrany tłum i tak dzielnie i nieogłędnie zaczęli na wsze strony szermować swemi laskami z ołowianą na końcu kulą, że lud jął uciekać we wszystkich kierunkach, i wielu rzuciło się wpław przez rzekę Serpentine. Na ten raz władza zwyciężyła, i spokojność przywrócona, ale na przyszłą Niedzielę toż samo nie omieszką się ponowić i zapewna w daleko większych wymiarach.»

(Tymczasem, jak wyżej donieśliśmy, bill lorda Grosvenor został cofnięty.)

— Piszą w *le Nord*: «Sprawa Hyde-Park żywo zajmuje umysły; użalają się mocno na postępowanie Policji stołecznej w tym razie. Wiele osób jest ranionych, jedna zostaje w niebezpieczeństwie życia. Wszystkie gazety pełne są skarg i protestacyj.»

— W *Morning Post* piszą: «Jenerał Simpson, który zastępuje lorda Raglan w dowództwie naczelném Krymskiej armii, ma długą listę stanu służby. Podczas wojny hiszpańsko-portugalskiej, miał on udział w obronie Kadyxu i w ataku Sewilli. Służył w roku 1815 i był raniony pod Quatre-Bras; był pomocnikiem sir Ch. Napiera w Scindzie w roku 1845 i lord Ellenborough, ówczesny Wielkorządca Indyj, miał o nim wysoką opinią i naznaczał go na następcę po sirze Napier.»
(J. de S.-P.)

FRANCYA.

PARYŻ, 1 Lipca. Cesarz zamieszkał od dni kilku w zamku Villeneuve l'Etang, zkąd przyjeżdża co dnia do Paryża dla naradzania się z Ministrami; zauważano iż jest w pośpólnym usposobieniu ducha.

— Piszą z Paryża 25 Czerwca do gazety Augsburskiej: «Wiadomości ze Stambułu są, że niemasz zgody między anglikami i francuzami w Turcyi; uskarżają się szczególnie na Posła angielskiego, któremu przypisują nienawiść ku francuzom i ciągle sprzeciwienie interesowi Francyi.

— Jeden z korespondentów tejże gazety pisze 24 Czerwca, z powodu wrażenia, jakie sprawiło niepowodzenie

szturmu Sewastopolskiego, że 23 Czerwca Cesarz nie był na widowisku daném przez truppę angielską, wiliją bowiem, obecność jego w teatrze Varietés, nie była dobrze przyjęta.

Paryż, 3 Lipca. Wczora Sessya nadzwyczajna obu Izb została otwarta przez Cesarza osobiście. Mowa jego nie zawiera nic takiego, coby nie było przewidziane. Oznajmuje on o zupełnym prawie odstąpieniu Austrii, o postanowieniu energicznego posuwania wojny i o potrzebie poniesienia nowych ofiar, dla pędzszego otrzymania pokoju.

Następnie, Izba Prawodawcza zebrała się o godzinie 3 i udzielone jej zostały rozmaite projekta praw dawniej już zapowiedziane. Naprzód projekt pożyczki w ilości 750 milionów franków, wraz z planami, mającymi na celu pomnożenie zasobów Skarbu. Te wszystkie projekta były natychmiast odesłane do Biur Izby.

— Na Gieldzie 2 Lipca: 4½ procentowe 92 franki, 3 procentowe 65 fran. 80 cent. — 3 Lipca: 4½ procentowe 92 franki 25 cent., 3 procentowe 66 franków 10 centimów.

Paryż, 3 Lipca. (Drogą zwyczajną.) Podług projektu podanego od Rządu Izbie Prawodawczej, mającego na celu pomnożenie dochodu skarbowego; 1) od 1 Sierpnia akcyza od hektolitru wysoku winnego ma być podniesiona z 54 na 50 fr. 2) nastąpi nałożenie od tejże daty cła, zamiast ½, na całość ceny biletów za miejsca na drogach żelaznych i rozciągnięcie tegoż cła na towary, przesyłane śpiesznemi pociągami; 3) nakoniec, nałożenie, od daty ogłoszenia prawa, nowego dziesiątka na pobory niestałe, podległe już dodatkowi takiegoż dziesiątka na czas trwania wojny.

— Podług korespondencyi *Etoile Belge*, do liczby ranionych w sprawie 18 Czerwca pod Sewastopolem, należy zaliczyć jeszcze jenerałów: Lafont, Niel, de Villiers i Braton.

— *Constitutionnel* składa całą winę za niepowodzenie 18 Czerwca na samego jenerała Pelissier, który nietrafnie rozdzielił drugi korpus armii, przez posłanie jenerała Bosquet po nad Czornaja. Cztery stare dywizye składające ten oddział, wprawne już w oblężnicze działania, zostały tym sposobem usunięte i zastąpione nowymi wojskami, które wiliją tylko przyszły były z Kercz, pod jenerałem d'Autemarre.

— Podług tejże gazety strata francuzów na szturmie 18 Czerwca wynosi 5,000 ludzi w zabitych i ranionych.

— Korespondencya gazety *Etoile Belge* mówi, że odczytanie projektu prawa o powiększeniu tak znaczném podatków, wprawiło Izbę Prawodawczą w rodzaj osłupienia.

— Na Gieldzie 4 Lipca, 4½ procentowe 92 franki 80 centimów — 3 proc. 66 fr. 35 centimów.

Paryż, 5 Lipca. Monitor daje dziś depezę jenerała Pelissier z dnia 3 Lipca, donoszącą, że ostatnie honory oddane zostały zwłokom feldmarszałka lorda Raglan, z całą pompą, na jaką w obecnych okolicznościach zdobyć się było można. Roboty oblężnicze posuwane są bez przerwy.

— Korespondencya z Sewastopola, ogłoszona w *Constitutionnel*, oskarżająca wprost jenerała Pelissier, jako sprawcę niepowodzenia 18 Czerwca, przez zniszczenie jednościi działania, posłaniem jenerała Bosquet ponad Czornaja, sprawiła wielkie w Paryżu wrażenie. Gdy *Constitutionnel* uchodzi za gazetę półurzędową, wielu więc upatruje w jej wystąpieniu przeciw jenerała Pelissier symptomat, że wódz ten wpadł u Cesarza w niełaskę. Wszakże rzeczą dziś jest pewną, że działał w skutek rozkazu samego Cesarza, iżby przypuścić koniecznie szturm 18 Czerwca, jako w rocznicę bitwy Waterloo'skiej.

— Korespondencya tejże gazety donosi o ważnej zmianie w dowództwie wojsk pod Sewastopolem. Jenerał Bosquet,

który, 16 Czerwca był przez Naczelnego wodza posłany dla objęcia dowództwa wojsk ponad Czornają, odebrał 21 rozkaz wrócenia na płaszczyznę i objęcia znowu dowództwa nad prawą stroną.

— Piszą z Paryża do gazety Kolońskiej, że do Wiednia wyprawiona została od Mocarstw Zachodnich nota, zapytująca, jak daleko ma być posunięte rozbrowienie Austrii i że 29 Czerwca hrabia Walewski miał o tym przedmiocie konferencję z P. Hubner, Posłem Austriackim.

— Wynalazek prostego kmiotka, armaty nowego urządzenia, z której strzały mogą być częściej powtarzane niż ze zwyczajnego działu, przełożony został Cesarzowi, który go oddał pod rozbiór pułkownika Favé.

— Liczne uwięzienia, dochodzące, jak twierdzą do 300 osób, dokonane zostały pomiędzy karlistami, którzy organizują się w Departamencie Arriège. Poseł Hiszpański, P. Olazaga miał posłuchanie u Cesarza i jest dziś pewność, że Rząd Francuzki jak najdzielniej utrzymywać będzie Tron Królowej Izabelli i dopomagać do poskramiania wybuchów powstania, z których jeden zaszedł ostatnimi dniami w Oyarzun. Najczujniejsza straż będzie urządzona ze strony Francji po całej Pyrenejskiej granicy.

— Hrabia Molé, jeden z najczynniejszych agentów pojednania Xiążąt domu Orleańskiego z Hrabią de Chambord, wyjechał do Toeplitz, gdzie się ten ostatni obecnie znajduje.

Paryż, 6 Lipca. Monitor dzisiejszy ogłasza depezę jenerała Pelissier, z której dowiadujemy się, że po 4 Lipca nie pod Sewastopolem niezaszło nowego.

— Podług tejże urzędowej gazety projekt prawa o nowej pożyczce został wczoraj przyjęty na Izbie Prawodawczej jeduomyślnie przez 242 obecnych członków. Dziś wieczór prawo to złożone będzie Cesarzowi.

Zdanie sprawy z projektu zaciągu 140,000 rekruta, z klasy 1855 roku, było złożone na posiedzeniu wczorajszym i dziś będzie wzięte pod rozbiór.

— Na Radę Stanu wniesiono wczoraj projekt zaręczenia nowej pożyczki tureckiej od 125 milionów franków.

— Podług korespondencji niektórych gazet, w łonie Komisji, roztrząsającej projekta o pomnożeniu podatków, wyraża się mocna opozycja przeciw poborowi nowego *dziesiątego grosza* (décime). Pobór ten, dotyczący przejścia dóbr z rąk do rąk, według wyrachowania P. Lequien, obciąża własność ziemską 24 milionami franków. Większość komisji jest przeciw projektowi, ale wiadomo, jak przy głosowaniu, większość ta małe ma znaczenie.

— Na Gieldzie 6 Lipca, (tel.) 4½ procentowe 92 franki 60 cent., 3 procentowe 66 franków 30 centimów.

Marsylja, 2 Lipca. (Przez telegraf.) W tej chwili przybywa statek *Thabor* z pocztą Stambulską z dnia 25 Czerwca. Statek ten spotkał w wodach Tenedos okręt angielski, wiozący 2,000 rannych. — Aali-pasza przybył do Stambułu. — Abdel-Kader pojechał do Brussy dla sprzedania swojej posiadłości w tym mieście i ma wprędce wrócić do stolicy. — Pułkownik Turner umarł w Kamysz. 22 Czerwca. — Donoszą że prowadzone jest regularne oblężenie warowni wieży Mułachowa. (J. de S. P.)

WŁOCHY.

RZYM, 29 Czerwca. Wiadomo z Historii, że Król Obu Sycylii wypłacał corocznie Głowie Kościoła w dniu Św. Piotra i Pawła 12,000 dukatów hołdowniczej daniny. Konnetabl z rodu Colonna, w dniu tym wprowadzał za cugle do Watykańskiej Bazyliki białego konia, ujęzionego tą summa. Na placu pod drzwiami kościelnymi, między kolumnami Aqua Santa, koń stawiony był na klęczki, a Podskarbi

Papieski zdejmował zeń juki. Podatek ten nazywał się *«daniną białego konia»*. Na początku XIX wieku Dwór Obu Sycylii odmówił jej, odwołując się do nowego położenia Europy, do zniesienia praw feudalnych i t. p. Ale Papież co roku, w dzień Św. Apostołów, w czasie niesporów, po niedoczekaniu się daniny, protestowali przeciw niewypłatnemu Dworowi. W dniu dzisiejszym protestacya takowa nie będzie miała miejsca. Zaszła bowiem między Dworem Rzymskim i Dworem Obu Sycylii ugoda, w skutek której Król Neapolitański uzna prawo Kościoła do pobierania daniny i zapłaci jednorazowie (*pro omni et toto*), sumę 10,000 dukatów, Dwór zaś Rzymski, żeby dowieść że coroczna protestacya nie miała na widoku materialnej korzyści, ale tylko obstawanie za służącym mu prawem, użyje summy tej na wzniesienie pomnika na cześć nowo-wprowadzonego dogmatu o Niepokalanem Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Po Niesporach 29 Czerwca będą już tylko ponawiane dwie inne protestacye: przeciw odłączeniu Parmy i Placencji i przeciw Królowi Sardyńskiemu, za nieprzyniesienie dawnej daniny, czary złotej, wartości 2,000 dukatów.

— W tych dniach skazany został na śmierć De Felice, sprawca zamachu na życie Kardynała Antonelli.

— Nietylko Duchowieństwo Sardyńskie, ale i Stolica Apostolska protestuje przeciw uchwalonemu przez Izby Sardyńskie prawa o zniesieniu klasztorów, które niezajmują się wprost opowiadaniem słowa Bożego, wychowaniem i utrzymywaniem szpitalów. Mimo to Rząd Sardyński ma stały zamiar przeprowadzenia nowego prawa do skutku.

— Piszą z Rzymu, 25 Czerwca, do *Journal des Débats*; «Podczas zaburzeń w Rocca di Papa, przyklepiono na ścianie kościoła obwieszczenie, grożące śmiercią rozmaitym osobom, w tej liczbie temu, który zdarł samo obwieszczenie. To nie wstrzymało sierżanta Żandarmów, który zdarł burzycielski afisz. W kilka dni później znaleziono sierżanta zabitego kilkoma ciosami pugnału. (P. P.)

SARDYNIA. Król Portugalski, przed podróżą do Turynu, zwiedzi naprzód Neapol i Rzym. — Xiążę de Montpensier przybył do Genui i Hiszpanii. (G. P.)

HISZPANIA.

MADRYT, 29 Czerwca. (Przez telegraf.) Deputowani ze stronnictwa demokratycznego złożyli dziś projekt pożyczki dobrowolnej 200,000,000 realów na 10 procentów.

Madryt, 30 Czerwca. (Tąż drogą.) Rząd będzie opierał się projektowi pożyczki dobrowolnej i zamierza obstawiać za projektem pożyczki przymuszonej.

— W *Messenger de Bayonne* piszą: «Dyliżans *del Norte*, przybyły przedwczoraj (*) z Madrytu do Bayonny, był zatrzymany o godzinie 1 w nocy przez bandę z sześciu ludzi na drodze do ostatniej stacyi przed Burgos. Bandyci zapowiedzieli podróżnym że nie mają się czego obawiać, gdyż im chodzi jedynie o konie. Jakoż, wypręglwszy szesć koni które ciągnęły dyliżans, rabusie odjechali nie zabrawszy nic z własności podróżnych i zaleciwszy, pod karą śmierci, konduktorowi, iżby się z miejsca nie ruszał przed godziną trzecią.

«Między innemi osobami, jadącemi tym dyliżansem, znajdował się lord Howden, Poseł Angielski w Madrycie.»

— P. Alonso Escalante mianowany został Posłem w Stanach Zjednoczonych, na miejsce P. Cueto.

— Podług korespondencji gazety *Indépendance Belge*, nowy Minister Skarbu P. Bruil, zbyt mało jeszcze obeznany ze sprawami Państwa, nie śmie do razu przedsiębrać stanowczych środków. Jednym z nich, i najskuteczniejszym dla

(*) Data nie przytoczona.

ulżenia Skarbowi, byłby zapewne ograniczenie liczby urzędników, przepełniających administracją krajową nad wszelki stosunek. Ale nie trzeba zapominać, że mimo prawo o nie stosowności urzędów z charakterem deputowanego, przeszło 200 członków Izby Korteżów, zajmują rozmaite płatne posady. Byłoby to więc tyluż przeciwników Ministeryalnego wniosku i tyluż osobistych nieprzyjaciół.

Alé natomiast PP. Gaminde i Margrabia d'Albaida mają wystąpić z projektem, o zniesieniu 6,000 posad. Nie będzie to zbytecznem zmniejszeniem, kiedy się zważy, że Hiszpania, nie licząca nad 15 milionów ludności, ma *o pięć razy* więcej urzędników, niż Francya.

— Depesza telegraficzna z Madrytu, z dnia 2 Lipca, donosi, podług gazety urzędowej Madrytskiej, że Królowa nie przyjęła dymissyi podanej przez Marszałka Espartero. Gdy nigdzie nie było dotąd mowy o tém, iż Xiążę Zwycięztwa podawał się do dymissyi, niéwiadomo przeto z czém ta depesza stoi w związku i do czego się stosuje.

— Tegoż dnia, 2 Lipca miały zacząć się w Korteżach rozprawy nad planem finansowym Ministra P. Bruil.

Gazeta *Independence Belge* ogłasza następne trzy depesze telegraficzne, datowane z Marsylii 5 Lipca:

1.) Przybył statek parowy hiszpański *Balear* z Barcelony, którą opuścił 3 Lipca rano. W tém mieście panowało powszechne *świątkowanie* (*) robotników. Dwaj właściciele fabryk zostali zabici; jeden z nich, dawny deputowany na Korteży, był zawsze obrońcą interesu klas robotczych.

«W chwili odejścia statku, Wojenny Gubernator Zapatero kazał bić w bębny na trwogę. Kapitan kompanij milicyj, nie odpowiadali za swoje komendy. Armija, przeciwnie, była pełna dobrego ducha.

«Nowe szczegóły są oczekiwane dziś w Marsylii.»

2.) Statek parowy *Cid* w tej chwili wszedł do naszego portu i przywiózł wiadomości z Barcelony z dnia 4 Lipca, południa:

«Donoszą że Katalonija powstała.

«Zabójstwa w Barcelonie nie ustają.

«Jenerał Zapatero, kapitan jeneralny, zamknął się z wojskami w cytadelli.

«Gwardya narodowa nie chciała stanąć pod bronią.

«Pretextem powstania jest skąpa płaca robotników.

3.) «Robotnicy dają słyszeć okrzyk: *«Niech żyje Espartero!»*

«Właściciele fabryk pochowali się przed zawziętością klas robotczych. Roboty wszędzie ustaly.

«Świeżo zamordowany fabrykant, dawny deputowany, nazywał się Sol y Fadriz.»

(P. P.)

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

AUSTRYA. Gazeta urzędowa *Korrespondencya Austriacka*, zaprzecza wieści, rozpuszczonej w Niemczech, jakoby Austrya miała wnieść na Sejm żądanie, iżby kraje Związku Niemieckiego wzięły udział w wydatkach zajęcia Xięztw nad Dunajskich.

— Piszą z Wiednia do *Nowej Gazety Pruskiej*: «Mowa Cesarza Francuzów na otwarcie Izby sprawiła tu niemałe wrażenie. Ta mowa pokazuje oczekiwanie, w jakim zostaje Francya, iżby Austrya wypełniła swe zobowiązania, podług

których, po bezskuteczności układów o pokój, przymierze z jej strony miało jakoby przybrać charakter zarazem zaczepny, i obronny. Takie rozumienie wydaje się dziwnem w obec tekstu traktatu Grudniowego i dawniejszych oświadczeń Posłów francuzkiego i angielskiego co do mocy obowiązującej tego traktatu. W tych oświadczeniach wyraźnie zgodzono się, iżby Austrya, była zupełną panią sądzić, w każdej chwili, jeżeli, i kiedy mianowicie ma się wziąć do broni; text traktatu zawiera jeden punkt tylko, gdzie jest mowa o naturze zaczepnej przymierza. W takich okolicznościach nie jest koniecznym wnioskiem, iż zamknięcie konferencyj nadaje już całą ich moc zobowiązaniom Austryi względem Mocarstw Zachodnich. Na czémże mają zależeć te zobowiązania od chwili, jak Austrya zawarowała sobie prawo ocenienia bez kontroli, przypadku, kiedy pokój nie będzie zawarty na zasadzie czterech punktów a niechciała związywać się wcześniej; nie mówiąc już o tém, że nie Rossya, ale same Mocarstwa Zachodnie, na posiedzeniu 4 Czerwca, odrzuciły od wszelkiego rozbioru propozycje, urzędowe przez Austryę udzielone. Dalsze rozwinięcie przymierza Grudniowego było pozostawione swobodnemu porozumieniu się stron pomiędzy sobą; uchylanie wręcz i bez rozbioru propozycji pokoju, nie może zależeć ostatecznie od woli i życzenia jednej tylko ze stron.»

— Cesarzowa wróciła 2 Lipca do Wiednia ze swej podróży do Possenhofen i natychmiast udała się do zamku Laxenburg.

— P. Thouvenel wyjechał 2 Lipca do Triestu, z kąd uda się wprost do Stambułu.

— P. Titow wyjechał z Wiednia 4 Lipca do Stuttgartu przez Salzburg.

Wiedeń, 7 Lipca. (Telegraf.) Gazeta wieczorna Wiedeńska, zawiera artykuł półurzędowy, w którym, z powodu mowy Cesarza Francuzów na otwarcie Izby, powiedziano, że Austrya wiernie wypełniła swoje zobowiązania i że nie czuje się do żadnej innej powinności.

FRANKFURT, Baron de Prokesch Osten, Minister Austriacki, objął na nowo, na posiedzeniu 3 Lipca, prezydentcy Sejmu Niemieckiego.

RZYM. Król Jmé Portugalski przybył 26 Czerwca do tutejszej stolicy.

— W Viterbe ogłoszono prawo wojenne z powodu powtarzanych morderstw.

MEDYOLAN, 3 Lipca. Xiążę i Xiężna de Montpensier tu przybyli. Przedtém pisano z Turynu, 30 Czerwca, że Xiążę zamierza udać się do Wenecyi, dla widzenia się z Hrabią de Chambord.

NEAPOL. Telegraf z Marsylii, z dnia 4 Lipca, wieczor, donosi: «Odbieramy ważne nowiny z Włoch. W Neapolu mnóstwo osób uwięziono z powodów politycznych. Osoby znane ze swych porozumień z Piemontem, zostają pod pilnym dozorem.

Cło od wywozu siana znacznie zostało podwyższone i Rząd zahronił wywozu pieńki i przedmiotów żywności, przeznaczonych do Krymu. Posłowie Angielski i Francuzki energicznie powstali przeciw temu rozporządzeniu.

PARYŻ, 8 Lipca. Przedwczora wniesiony został na Izbę Prawodawczą projekt o żaręczeniu przez Rząd francuzki pożyczki 125,000,000 franków, zaciąganej przez Rząd Turcki. Następnie Izba zabrała się do projektu prawa, o zaciągu 140,000 ludzi z klasy 1855, w roku 1856 dokonać się mającym.

Na posiedzeniu, gdzie szło o pożyczkę 750,000,000, dwaj tylko mówcy dali się słyszeć: P. Belmontet i hrabia de Mon-

(*) *Greve*, umiślnie próżnowanie klas robotczych, w skutek zimy, dla otrzymania wyższej płacy za robotę.

talambert. Ten ostatni, ze swym genialnym talentem i wzniosłością poglądu, traktował kwestye polityczne, mające związek z projektem prawa; oświadczył wszakże, iż głosuje za pożyczką i wzywał swoich stronników do podobnego postępowania. Następnie projekt został uchwalony jednomyślnością 242 głosów.

6 Lipca wieczorem wszyscy Członkowie Izby Prawodawczej udali się do Tuileries dla złożenia Cesarzowi nowo uchwalonych praw tak o pożyczkach, jak i o zaciągu.

— Dekretami z dnia 23 Czerwca, przedłużone zostało po 31 Grudnia 1855 pozwolenie okrętom cudzoziemskim przewożenia zbóż i jarzyn suchych między Algeryą i Francją, oraz przedłużony po tę datę zakaz wywożenia z Algeryi pszenicy i jęczmienia do krajów cudzoziemskich.

— *Indépendance Belge* zawiera dwie depesze telegraficzne z Marsylii, z dnia 7 Czerwca, z wiadomościami ze Stambułu z dnia 28 a z Krymu 23 Czerwca.

Jenerał Bosquet objął znowu dawne swe dowództwo; jenerał Herbillon dowodzi wojskami, rozmieszczonemi ponad Czorną. Jenerał Canrobert wyjednał sobie, że przy pierwszym ataku będzie miał dowództwo na samem czele. Dywizya jenerała d'Autemarre powrócona została do 1 korpusu. — Porta odebrała wiadomość, że w Azji, jenerał rosyjski Murawjew odebrał rozkaz przejść granicę i ciągnąć na przód. Turcy z Kars zwinęli się ku Erzerum, który jest lepiej ufortyfikowany; zawsze jednak żądają posiłków.

— Wczora Izba Prawodawcza nie miała posiedzenia. Po-datek dziesiątego grosza spotyka niemałą opozycyą w Komisji roztrząsającej projekt prawa.

— Na Giełdzie 7 Lipca, 4½ procentowe 92 franki 75 cent., 3 procentowe 66 franków.

LONDYN, 6 Lipca. Xiążę Newcastle, były Minister Kolonij i Wojny, przybył do Wiednia, w drodze do Krymu.

— Gazeta *Indépendance Belge* zawiera następne depesze telegraficzne, z dnia 6 Lipca, wieczorem:

„Na początku posiedzenia Izby Gmin dziś, P. Vernon Smith zapytany, odpowiedział, iż prawdą jest, że kilka pułków krajowców armii indyjskiej prosiły o postanie ich na służbę do Krymu, ale Rząd na teraz nie przyjął tej ofiary.

Sir Ch. Wood odmówił żądanych przez jednego z członków objaśnień w przedmiocie planów lorda Dundonald.

Minister Spraw Wewnętrznych sir G. Grey zgodził się na mianowanie Komisji śledczej o postępowaniu Policji w zaburzeniach Hyde-Park.

P. Gibson żądał objaśnień od lorda Johna Russell, dla czego nie przyjął propozycji Austrii na konferencyach.

Lord oppowiedział, że jako Pełnomocnik, byłby przyjął te propozycje, ale jako Członek Gabinetu odrzucił je, przewidując że ich przyjęcie spowodowałoby rozterki w Gabinetcie. To oświadczenie sprawiło głębokie wrażenie.

PP. Cobden i Disraeli z mocą powstawali przeciw temu wyznaniu, z którego dawało się widzieć, podług nich, że lord Russell zapatrywał się na najważniejszą kwestyą pokoju i wojny; z punktu osobistych względów.

Lord Palmerston bronił swego kolege.

WSCHOD. Dowiadujemy się z listów z Warny, że stan zdrowia wojsk w Eupatoryi, jest jeszcze bardziej opłakany, niż w obozie pod Sewastopolem.

(J. de S.-P.)

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Kancellarya 1 Oddziału 3 Departamentu wzywa strony do stawienia się w terminie zakreslonym 2573 art. Tomu X Układu Praw, dla przejrzenia i stwierdzenia swoim podpisem zapisek ułożonych w sprawach, weszłych w roku 1855:

z Izby Mińskiej Sądu Cywilnego:

1.) 9 Marca, Bronisława Janowskiego z Wawrzyńcem Nowickim, o pretensye pieniężne.

2.) 5 Czerwca, Mińskiego mieszczanina Jankiela Syrkina, z obywatelem poczesnym Chaimem Ratnerem, o dom.

3.) 1 Maja, od Mińskiego Cywilnego Gubernatora, o folwarku miejskim Ludomont, który był przedtém w zastawném władaniu obyw. Treberta, a teraz obyw. Rodeckiego.

4.) 24 Listopada 1854, od Mińskiego Cywilnego Gubernatora, o żonach rekrutów, które pojęte zostały w małżeństwo przez włóścian Xięcia Radziwiłła.

5.) 21 Stycznia 1851, z Podolskiej Izby Cywilnej, spadkobierców Radcy Stanu Joachima Denisko: Stanisława i Ludwika Denisków, z byłymi ich opiekunami: Wincentym, Julianem i Mikołajem Deniskami, Józefem Drzewieckim, Mikołajem Czarnomskim, i spadkobiercami byłego administratora ich majątku Jana Kożuchowskiego, jako to: Emiliją Sierżputowską, Antonim i Ludwikiem Kożuchowskiemi i innemi, o rachunki z zarządu majątkiem pozostałym po Joachimie Denisko.

Do 1 Oddziału 3 Departamentu Rządzącego Senatu weszły następujące sprawy apelacyjne, w roku 1855:

1.) Z Izby Mińskiej Sądu Cywilnego o poszukiwaniu przez Byczkowskich i Adasiów swobody z pod władania obyw. Pągowskiego.

Od Gubernatorów Cywilnych:

2.) Wileńskiego, hrabi Tyszkiewicza z żydami miasteczka Wołożyna, o różne pretensye.

3.) 14 Czerwca, Podolskiego, o majątku pozostałym po Xiędzu Rybińskim.

Na Konsultacyą weszły i naznaczone są do wysłuchania sprawy:

Na 2 Lipca:

1.) O szlacheckiej rodowitości familii Miokowiczów.

2.) Cudzoziemca Slis, o unieważnieniu tranzakcyi, na mocy której Aloizy Reisch uznany został prawnym nabywcą spadku, pozostałego po Doktorze Fischer.

3.) O szlacheicu Józefie Biskupskim, oddanym pod sąd za pobicie włóścianina Zajca.

Na 16 Lipca:

4.) O przekopaniu rowów na ziemi włóścian Rohaczewskiej włości.

5.) O szlacheckiej rodowitości familii Wentzel'ow.

Na 15 Sierpnia:

6.) Za skargą cudzoziemca Podoskiego na Kijowską Izbę Sądu Cywilnego, o niezaskutecznienie skargi jegoż na wyrok Sądu powiatowego Skwirskiego, którym, mianujący się Xięciem Wilhelm Radziwiłł, uznany został spadkobiercą po zmarłej hrabini Dulskiej, w pierwszym małżeństwie Morzkowskiej.

7.) O sprzedaży majątku Jenerał-adjutanta Xięcia Dołgorukowa. (Ogł. Sen. 23 27 i 30 Czerwca 1855.)